

Høringssvar – vedlegg

Nidaros bispedømmeråd takker for muligheten til å komme med komme med høringssvar. Vår viktigste tilbakemelding: Dette er for langt. Nidaros bispedømmeråd viser til vedtak om at planen skal være kort. Vi ber derfor om at rammeplanene forkortes og forenkles.

I tillegg til å svare på de fleste av 95 høringsspørsmålene, vil Nidaros bispedømmeråd uttale dette: Det må være sammenheng i alt det Den norske kirke gjør. Nidaros bispedømmeråd vil derfor peke på disse punktene som vi ikke ser helt tydelig i det som er på høring nå:

1. Hva trenger menighetene, bispedømmene, Dnk sentralt?
2. Hvordan samsvarer overordnet del, rammeplaner og lister med «Kirka vår»?
3. Helhet i alt arbeid i soknet
4. Hva er målet med kirkelig undervisning?

1.Hva trenger menighetene, bispedømmene, Dnk sentralt?

På generelt grunnlag, og som innspill til hvordan rammeplan med lister skal være, mener Nidaros bispedømmeråd det er viktig å se dette fra hvert enkelt sokns ståsted. Hva trenger hvert enkelt sokn? Hvordan skal overordnet del, rammeplaner og lister brukes? Hva forventes av soknet? Hva trenger Den norske kirke sentralt å formidle til hvert enkelt sokn? Hva trenger bispedømmerådene?

Nidaros bispedømmeråd har vært i kontakt med flere ansatte i ulike sokn. Mange ga opp å svare på høringa. Hovedinnvendingen er at det er vanskelig å få oversikt, det er for mye. Innledningen til rammeplanene og innledningen i hver av de seks rammeplanene er altfor lange. Bare rammeplanen uten lister er på 26 sider. Listene totalt er på 29 sider. Dette er i tillegg til «Plan for kirkelig undervisning og læring -overordnet del» på 74 sider (der ca. halvparten er illustrasjoner). Totalt gir dette en plan for kirkelig undervisning og læring på vel 90 sider tekst. Hvor mange sider skal leses totalt av menighetsråd og ansatte når de i tillegg skal forholde seg til plan for diakoni, kirkemusikk

Overordnet del er lettest, men sier lite om hva Den norske kirke krever av innholdet i kirkelig undervisning og gir lite konkret hjelp til hvordan gjennomføre kirkelig undervisning lokalt. Rammeplan med lister skal hjelpe med det.

Overordnet del er vedtatt, den kan ikke kortes ned. Når det gjelder rammeplan og lister, tror Nidaros bispedømmeråd at det er listene som vil bli brukt. Her er konkret hjelp til hver enkelt menighet i å få tips til egne lokale aktiviteter.

Mye av innholdet som er skrevet i rammeplanen, passer bedre i en overordnet del (og noe er delvis gjentakelser av dette dokumentet). For å korte ned, anbefaler Nidaros bispedømmeråd:

- a) Omarbeide rammeplan og lister slik at «Bibel tekst og tolkning», «Kirkens kultur og tradisjon» og «Kristen tro i praksis» innlemmes i listene.
- b) Det skrives en KORT felles innledning før rammeplanens lister (som da utgjør rammeplanen). Alle beskrivelser av aldersgruppene kan for eksempel legges i ressursbanken.

2. Hvordan samsvarer overordnet del, rammeplan og lister med «Kirka vår»?

Det er viktig at plan, innledning og lister kommuniserer med det verktøyet alle menigheter i Den norske kirke er pålagt å bruke, det vil si «Kirka vår». Det er ikke samsvar med hvordan «Kirka vår» er tenkt brukt «på enkleste vis» og hva rammeplanen som er til høring nå krever.

Da verktøyet «Kirka vår» ble lansert, ble det lagt vekt på at «Kirka vår» skulle bidra til at hvert enkelt sokn skulle få oversikt og se sammenheng. Dette er også nevnt i overordnet del, blant annet «Verktøyet Kirka vår samler menighetens aktiviteter på ett sted og gjør det mulig å se disse i sammenheng ...» (s 62 i Plan for kirkelig undervisning og læring – Overordnet del.) Menighetene kunne selv velge hvor mye de ville bruke verktøyet, - samtidig som menighetsråd og ansatte absolutt ble (og blir!) oppmuntret til å bruke verktøyet mye mer.

Gamle trosopplæringstiltak ble automatisk overført som aktiviteter med kategorien «Kirkelig undervisning».

Med ny økonomiforvaltning ble det klart at alle menigheter må bruke «Kirka vår» til å planlegge og evaluere aktiviteter som det mottas statlige midler for. Menighetens plan er ei liste over alle aktivitetene. Ikke noe mer kreves. Det er heller ikke krav om å fylle ut mer enn navn, kategori og alder på aktiviteten. Videre beskrivelse er valgfritt.

I de første avsnittene av «Felles innledning til rammeplanene», er det to ganger nevnt utforming av / utforme og videreutvikle aktiviteter i sin «lokale plan(er)», og deretter vist til «De lokale planene». Hva betyr det? Et sentralt spørsmål som ikke er avklart, er: Hva menes med og hva kreves av en lokal plan? Er det ment et eget dokument, eller er det kun å legge inn aktivitetene, slik det til nå er kommunisert med menighetene?

For de fleste sokn vil det bli et altfor omfattende arbeid å lage seks ulike planer kun for kirkelig undervisning. Da vil det, igjen, bli brukt altfor mye tid på papirarbeid i stedet for utøvende arbeid, slik vi så det i trosopplæringsreformen. Det må være valgfritt om man ønsker å bruke verktøyet så detaljert.

Når det er sagt: grunnlagsarbeid er viktig, det er viktig å beskrive aktivitetene i planverktøyet i «Kirka vår», MEN det er ikke alle sokn som har kapasitet til å arbeide så

systematisk – ennå. Derfor må ikke rammeplanen la det være en forutsetning. Samtidig som det absolutt må oppmuntres til at det skal gjøres. Og har soknet en egen plan for Kirkelig undervisning og læring, KAN den (men må ikke) legges som et vedlegg i «Kirka vår» (under «beskrivelse av menigheten»).

Med bakgrunn i dette mener Nidaros bispedømmeråd at den felles innledningen til rammeplanene bør skrives om slik at det ikke oppstår misforståelser om hva som menes med lokal plan. For eksempel slik: Endringer er markert med overstrykninger og rødt:

Felles innledning til rammeplanene

Rammeplanene for kirkelig undervisning og læring forholder seg til Plan for kirkelig undervisning og læring – Overordnet del (PFKUL-OD), og har som funksjon å konkretisere innholdet og gi retning for utforming av ~~lokale planer~~ **aktiviteter** for forskjellige aldersgrupper (PFKULOD, s. 13).

Rammeplanene presenterer prinsipper for aktivitetstilbudet for hver aldersgruppe, som menigheten skal bruke som retningsgivende i arbeidet med å utforme og videreutvikle aktiviteter i ~~sin lokale plan~~ for kirkelig undervisning og læring. De konkretiserer punkter i de tre innholdselementene Bibel, tekst og tolkning, Kirkens kultur og tradisjon, og Kristen tro i praksis.

~~De lokale planene~~ **Aktivitete**ne skal sikre at ~~det er en~~ kontinuitet mellom de ulike aldersgruppene. Alle skal få kjennskap og kunnskap til kirken de tilhører, inkludert kirkens tradisjon og historie.

3. Helhet i alt arbeid i soknet

Verktøyet «Kirka vår» er ment å gi en oversikt over all aktivitet i soknet, få se helhet, og bidra til samarbeid på tvers. Det er ønskelig at dette også gjenspeiler seg i Plan for kirkelig undervisning og læring, især i skjæringspunktet fra undervisning til diakoni og kirkemusikk. Rett nok er det i rammeplanen f.eks. nevnt for 6-12 år «gi deltakerne diakonale utfordringer som de må løse i samarbeid med familie og faddere.» For 13-19 år og Unge voksne er det nevnt «..diakonale prosjekter...». Anbefalte praksisformer sier at konfirmantene skal delta på Fasteaksjonen. Det er nevnt Orgelskole og Konserter for /med barn for 6-12 år og Kor- og musikkgrupper for voksne. Dette er bra! Men hvordan kan planen for Kirkelig undervisning og læring være mer konkret med hensyn på samarbeid på tvers, invitere soknet til å se helhet i det arbeidet de gjør?

Når vi ønsker at soknene skal tenke helhet, må det også tenkes helhet i det som kommer fra Den norske kirke sentralt.

4.Hva er målet med kirkelig undervisning?

I innledningen til rammeplanen er det en overskrift «Erfaringsmål». Flott at det presiseres at det ikke er sagt noe om hvilken kompetanse deltakerne skal ha til slutt, og at vi alle er i et læringsfellesskap! En svakhet er at ordet «mål» ikke nevnes videre i tekstene. Ved nøyere lesning kan det se ut som det menes at listene, især de med praksisformer, utdyper erfaringsmålene. Og at punktene som starter med «For at barna / ungdommen... skal lære om, kan kirken invitere dem til å.....» i de ulike «underrammeplanene» også nevner det som er ment som erfaringsmål.

Nidaros bispedømmeråd ønsker at om en ønsker «mål», så må det kommuniseres tydeligere, og især gjelder det å si hva som SKAL være med (gjelder særlig for konfirmanttida) og hva som er anbefalt. Eller hva som er ment som en ressurs eller til inspirasjon, altså aktiviteter som hører hjemme i et læringsfellesskap. Dette er uklart, jfr. overskrifter og innledningen i listene, samtidig som det i de ulike rammeplanene hele tiden brukes «....kan invitere dem til å....» (også konfirmanttiden)